

A szarvas és a vöröshangyák

Megszomjazott a szarvas, elindult hát a folyó felé. Ahogy bandukolt a kanyargós ösvényen, egy nyüzsgő-mozgó vöröshangyaboly állta az útját.

A legkisebb vöröshangya a szarvas füléhez repült, és kérlelni kezdte az agancsost:

– Ne lépj ránk a patáiddal, mert mindannyian itt pusztulunk. Ha óvatlanul belegázolsz a bolyba, sok hónapnyi munkánkat teszed tönkre, és megölöd a királynőnket is. Keresd másik ösvényt, kérlek!

Bár a szarvas nagyon szomjas volt, a világért sem akart romlást hozni a vöröshangyákra. Új utat taposott ki magának a folyó irányában.

Pár nappal később vadászok érkeztek az erdőbe, szarvastrófeára vágytak. Űzték, hajtották a szarvast, beszorították egy szurdokba, ahonnan úgy tűnt, nem lesz számára menekülés.

Ám a vöröshangyák egy szempillantás alatt megjelentek, és parázsszínű felhőként ereszkedtek a vadászok szemé elé. Amelyik a puskájához nyúlt, alaposan megcsípték.

A szarvas hatalmas ugrásokkal kinn termett a szurdokból, és nyomtalanul elillant üldözői elől. Azóta sem felejtette el, hogy a jótettért soha nem marad el a hála.

11. A szarvas és a vöröshangyák

1. Egészítsd ki a mondatokat!

Megszomjazott a

Pár nappal később érkeztek az erdőbe.

2. Mi kért a hangya a szarvastól?

.....

3. Hogyan hálálták meg a hangyák a szarvas tettét?

.....